

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on stosowaniu krajowych przepisów, które obejmują podatkiem od darowizny nieodpłatny przydział uprawnień do emisji w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry)
w dniu 27 stycznia 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Istvánowi Balázswi i Dánielowi
Pappowi**

(Sprawa C-45/14)

(2014/C 142/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżeni: István Balázs i Dániel Papp

Druga strona postępowania: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Pytania prejudycjalne

Sąd odsyłający zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kwestii, czy regulacja dotycząca zgodności z prawem oskarżenia, o którym mowa w art. 2 węgierskiego kodeksu postępowania karnego lub brak takiej regulacji

- 1) narusza „prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu” ustanowione w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 2) prowadzi do naruszenia „zakazu ponownego sądenia lub karania w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary” ustanowionego w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także w art. 14 ust. 7 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz w art. 4 ust. 1 Protokołu siódmego do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r.?
- 3) prowadzi do naruszenia „zakazu nadużycia praw” ustanowionego w art. 54 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim
(Niemcy) w dniu 28 stycznia 2014 r. – Jürgen Kaiser przeciwko Condor Flugdienst GmbH**

(Sprawa C-46/14)

(2014/C 142/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Rüsselsheim

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jürgen Kaiser

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy w celu skorzystania z możliwości zwolnienia przewidzianej w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽¹⁾ przewoźnik lotniczy musi stwierdzić i wykazać, że podjął wszelkie racjonalne środki, aby uniknąć przewidywalnych skutków nadzwyczajnych okoliczności w postaci odwołania lub dużego opóźnienia, czy też nie przysługują mu żadne racjonalne środki tego rodzaju?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 z dnia 11 lutego 2004 r., Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu lutego 2014 r. – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG. przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-51/14)

(2014/C 142/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 14 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1998/78 ⁽¹⁾ reguluje w sposób wyczerpujący kwestię wymiany cukru w dziedzinie wyrównania kosztów składowania cukru oraz czy na podstawie tego przepisu nie stanowi przesłanki, że cukier podlegający wymianie musi zostać wyprodukowany przez innego producenta z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego?
2. W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: Czy art. 14 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1998/78 dla skorzystania z refundacji kosztów składowania cukru ustanawia przesłankę, że zamieniony cukier C zostaje „materialnie zastąpiony” u producenta cukru?
3. W wypadku, gdy art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2670/81 ⁽²⁾ podlega zastosowaniu w odniesieniu do przypadku zastąpienia cukru: Czy art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2670/81 dla skorzystania z refundacji kosztów składowania ustanawia przesłankę, że zamieniony cukier C zostaje „materialnie wymieniony” u producenta cukru?
4. Ewentualnie: Czy przepis art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2670/81 nie obowiązuje w zakresie, w jakim wymaga, że cukier podlegający wymianie „został wyprodukowany przez innego producenta z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego”?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1998/78 z dnia 18 sierpnia 1978 r. ustanawiające szczegółowe zasady wyrównywania kosztów składowania w odniesieniu do cukru, Dz.U. L 231, s. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2670/81 z dnia 14 września 1981 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę, Dz.U. L 262, s.14.
